

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Grupės mąstymas

John Fenn, 2008 m. kovo mėn. 1 d., www.supernaturalhousechurch.org

Aš mažčiau apie tai, kaip religija tapatina žmones su ta grupe, kuriai jie priklauso, kai Biblija mus apibūdina kaip individus vienoje šeimoje. „Aš lenkiu savo kelius prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, iš kurio visa **šeima** danguje ir žemėje turi vardą“ (Ef 3:14-15).

Aš pastebėjau, kad religinė organizacija sunaikina asmens individualumą, suniveliuoja kiekvieno asmens unikalumą, įtraukdama jį į didelę vienvalytę žmonių grupę apibūdinamą kaip denominacija, programa, tikėjimo srovė, konferencijos tema ar kitas koks tikėjimo judėjimas.

Jėzus nėra grupės narys

Viena iš priežasčių dėl ko fariziejai, sadukiejai, heroditai, Rašto žinovai, teisėjai pyko ant Jėzaus buvo tai, kad Jis nesusitapatino nei su viena iš šitų grupių. Religija nekenčia individualizmo, nes ji negali kontroliuoti individų. Jie nežinojo, kaip elgtis su Jėzumi, nes pagal jų mąstymą, jeigu tu nesi nei vienos grupės narys, tai su tavimi iš viso jų niekas nesieja. Individas gali išreikšti savo unikalumą tik tada jeigu jis tinka prie grupės mąstymo (ir su grupės patvirtinimu), o Jėzus nesutiko žaisti pagal šitas grupių taisykles.

Ir iš tiesų, jie niekaip negalėjo suprasti, ką Jėzus daro, nes **jų pasaulėžiūra buvo - grupės mąstymas, ir jie manė, kad Dievas veikia tik tokiu būdu**. Jie netgi nežinojo kaip elgtis su individu, jeigu jis nepriklauso jokiai grupei. Jų nesutarimas su Jėzumi iš dalies buvo dėl to, kad Jis nepritapo prie tos grupės mąstymo.

Bažnyčioje- ne savo vietoje

Jeigu Jūs galite suprasti, kaip buvo žiūrima į Jėzų, kuris nebuvo nei vienos priimtos grupės nariu, tuomet jūs galite suprasti modernios bažnyčios mąstymą. Aš jų nekaltinu, nes grupės mąstymas yra tradicinės bažnyčios kultūra. Pasidairykime po bažnyčios istoriją ir surasime tokius „negrupinius“ mąstytojus kaip Liuteris, arba Wesley.

Aš tik bandau parodyti skirtingus mąstymus. Tradicinė bažnyčia daugelyje ir įvairių grupių ugdo žmones būti dalimi grupės, pasišventusios programai, arba būti sekmadienio susirinkimo arba tarnavimo kaimynams programos dalimi, lygiai taip kaip Jėzaus dienomis.

Jei tu pradėsi kalbėti jiems apie tarpusavio santykius paremtą krikščionybę, jie neturės su kuo jos palyginti, taigi, jie išsiblaškę klaidžios akimis arba lauks pirmos pauzės pokalbyje, kad galėtų sprukti link išėjimo.

Reikėjo ne vienų metų, kad suvokčiau, kodėl aš visada tradicinėje bažnyčioje jaučiausi ne savo vietoje. Aš visada žiūrėjau į žmones, kaip į unikalius individus, už kuriuos numirė Jėzus, o ne kaip į žmones priklausančius tam tikrai grupei. Aš nesutikau būti priskirtas teritorijai, žaisti politinių žaidimų, priimti, arba pašalinti žmones iš savo bendravimo dėl to, kad jie lankė tam tikrą bažnyčią, arba buvo tam tikros lyties, arba pagal tai, kokia nuodėmė juos laikė, ir būtent tai mane darė svetimu.

Pavojus susijungti į grupę

Pačia savo prigimtimi grupė privalo arba vertinti žmones, arba laikyti juos pavojingais grupei ir atitinkamai pagal tai ji elgiasi. Jei asmuo išlaiko savo sugebėjimą mąstyti būdamas grupėje, jis tampa grupei pavojingu.

Beveik kiekvienoje bažnyčios anketoje yra grafa apie lankymą, dešimties, kur teko anksčiau tarnauti - visa tai sukurta, taip pat ir tam, kad tarp kitų dalykų išvystytų grupės mąstymą. Kiekvienoje Biblijos mokykloje, kurias aš mačiau, ir daugelyje bažnyčios savanorių apmokymų visada yra kažkas apie grupės mąstymą su pavadinimu „Paklusnumas vadovams“, būtent per tai vykdoma kontrolė.

Grupinis mąstymas nesuderinamas su individualizmu Kristuje. Žmonės klausia: „O kaip atsiskaitomybė?“ tarpusavio santykius paremtoje krikščionybėje, nes jiems tai reiškia atsiskaitomybė grupei per programos vykdymą, lankymą ar davimą. Jie nesupranta, net negali įsivaizduoti, ką reiškia turėti artimus tarpusavio ryšius Kristuje kurių metu atsiskaitomybė ir intymumas pasiekiamas tyroje draugystėje, nes tradicinė bažnyčios struktūra daugiau skatina bendravimą su grupe nei tarp žmonių grupėje. Todėl jie netgi neturi to su kuo tai palyginti.

Netgi namų bažnyčių judėjime – oi, ach, yra grupės, su kuriomis individai sieja save, ir yra „tikėjimo srovės“. Štai kodėl aš kalbu apie tarpusavio santykius paremtą krikščionybę, kurioje nėra nei žydo nei graiko, nei vyro nei moters, nei vergo nei laisvojo, bet visi yra viena Kristuje (Gal 3:28).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Petro identifikacijos krizė

Petrui buvo sunku išsiveržti iš to grupės mąstymo. Paulius pasakoja, kad tol, kol jie buvo kartu, jie valgydavo su kai kuriais pagonimis. Tai darydavo tik nepraktikuojantys žydai, bet kai jie sulaukė svečių iš Jeruzalės, Petras nedelsiant atsiskyrė, todėl Paulius jį viešai sudraudė (Gal 2:11-14).

Petras nežinojo, ar jis yra žydas, kuris priima pagonis, ar jis turi atsiskirti nuo jų, kad išlaikytų savo žydiškumą?

Šventykla ar šeima?

Ankstyvoji bažnyčia po Sekminių patyrė tą pačią identifikacijos krizę – jie buvo išauklėti kaip fariziejai ir sadukiejai, ar kuri nors kita denominacija, ir staiga dabar Kristus gyvena jau ne šventykloje, o kiekviename iš jų asmeniškai!

Kai Viešpats pajudėjo iš vienos Jeruzalės šventyklos į individus kaip į Dievo šventyklas, Jis sugriovė visas grupes ir dabar kiekvieną padarė Dievo šeimos nariu (Gal 3:28; 4:7), vienu tarp kitų.

Tai reiškė, kad dabar, jie turėjo pradėti mąstyti savarankiškai, ir leisti, kad kiti jų naujos šeimos nariai kalbėtų į jų gyvenimus. Jie tapo sujungti, bet išlaikantys savo individualumą ir unikalumą, kurį buvo iš jų pavogusi religija.

Iš karto po Sekminių, praėjus šiek tiek daugiau nei metams, jie dar svyravo tarp savo naujo mąstymo - viena šeima Jėzuje Kristuje, ir seno grupės mąstymo. „Ir jie kasdien vieningai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose (šeimoje) tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, vaišindavosi su džiuogia ir tauria širdimi“ (Apd 2:46).

Bet Apd 8,1 mums pasako, kad šiek tiek daugiau nei po metų, visi, išskyrus apaštalus, išvyko iš Jeruzalės dėl Sauliaus persekiojimų! Viešpats davė jiems tą laiką, kad jie galėtų pakeisti savo grupės mąstymą. Taigi jie atsiveikino su savo šventyklos, arba grupės mąstymu ir išvyko iš miesto!

Petras atsikrato grupės mąstymo: suvokia, kad jie - šeima

Geros naujienos yra tai, kad Petras atsikratė grupės mąstymo. Laiške Galatams parašyta: „**Ir pastebėję man suteiktą malonę**, Jokūbas, Kefas, ir Jonas, kurie laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines draugystės ženklai, kad eitume pas pagonis, o jie pas apipjaustytuosius“ (Gal 2:9).

Jūs matote, Naujasis Testamentas įvardija dvi grupes: žydus ir pagonis, ir dar yra Dievo šeima. Galbūt jūs gimėte žydu arba pagonimi, bet Kristuje jūs paliekate šitas grupes, lyti, netgi statusą gyvenime, kad būtumėte Jėzuje. „Nėra nei žydo, nei graiko, nei vergo, nei laisvojo, nei vyro, nei moters, nes visi esate viena Jėzuje Kristuje“ (Gal 3:28).

Aš matau žmones visoje šalyje, kurie ima suvokti, kad jie buvo išauklėti grupės mąstymo, nors iš tiesų Naujasis Testamentas apibūdina mus kaip individus, kurie išlaiko savo individualybę, būdami Kristaus šeimoje.

Kai tik jūs išsilaisvinate iš žmogaus sukurto grupės mąstymo ir pradate mąstyti kaip Dievo šeimos narys, svarbiausia tuomet suvokti, priimti kituose malonę. Petras tarnavo žydams, Paulius - pagonims. Petras buvo neišsilavinęs žvejys, Paulius turėjo gerą išsilavinimą. Paulius jau gyveno šioje malonėje, bet Petras turėjo išmokti kaip pastebėti Dievo malonę kituose.

Svarbiausia pastebėti malonę

Pastebėjimas malonės kituose - tai ašis, apie kurią sukasi ir auga Naujojo Testamento tarpusavio santykiai. Aš galiu tarnauti arba priimti patarnavimą, būti draugu įvairių tikėjimo srovių ir denominacijų žmonėms todėl, kad aš ieškau malonės juose ir priimu ją iš jų - ieškau, ką turime bendro ir nuo to atramos taško statau mūsų santykius.

Petras savo paskutinio laiško pabaigoje rašo, kad kai kas, Pauliaus raštuose jam yra sunkiai suprantama. Nuostabu. Jis pastebi Dievo malonę, kuri veikė Pauliaus gyvenime, bet netgi savo gyvenimo pabaigoje jis iki galo jos nesuprato (Jis rašo apie tai 2 Pt 3:15-16).

Tai reiškia, kad man nebūtina tave suprasti, svarbu atpažinti malonę tavyje. Pavyzdžiui, aš atpažįstu Dievo malonę tame, ką tu darai grupių (vert. gang) kultūroje, nors visko nesuprantu. Aš atpažįstu tavo malonę verslo pasaulyje, bet negaliu visko suprasti, aš pastebiu tavo malonę - (užpildyk grafą) kaip moters, žmonos, motinos, skriaudžiamo asmens, buvusio skriaudiko, buvusio benamio, buvusio musulmono, buvusio ar esamo denominacijai priklausančio asmens. Kai aš atpažįstu Dievo malonę tavyje, aš tave priimsiu kaip šeimos narį.

Kai paliksi šią grupės mąstymą, atrasi, kad visi lygiai ir tikėjimo srovės nėra reikšmingi, ir tada galėsi peržengti grupės ribas, atpažinti ir priimti malonę kituose (kai jie tau leis).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mes esame kūnas sudarytas iš individualių narių su individualiomis malonėmis ir dovanomis. Mes mylime ir gerbiame vienas kitą pagal tas malones, kurias turime, ne pagal tai, kuriai grupei tu priklausai.

Bet priėmimas Dievo malonės kituose yra tik startas. Tikslas - pagal šią malonę patarnauti vienas kitam, tinkamai susijungus su kitais, bet tai jau kita tema. Taip kaip pasakė Karalius Artūras filme „Pirmasis Riteris“ (OK, Sean Connery's): „Tarnaudami vienas kitam mes tampame laisvais“.

Tokios mintys šiandienai.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com